

ACC. N:R M. 9815:1-5.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Anwanda Ahlsson

Härad: Bjäre

Adress: Vejby, Vejby skätt.

Socken: Bankälvra

Berättat av:

Uppteckningsår: 1945

Född år 1883 i Bankälvra

Bryllöp och bröllopspender. 2.1-5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LuF 52.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Skåne Upptecknat av: Annasoda Ahlström
 Härad: Bråne Adress: Höjings Höjingslätte
 Socken: Brackåkra Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1945 Född år 1983 i Brackåkra

Bröllops och Bröllopsvæder.

Vid ett gammaltids bröllops födes bruden in i kyrkan so sin fader så akten skulle äga rum där. Vid enklare bröllops vigdes brud och brudgum av prästen i prästgården endast i följa so två vittnen. Detsamma är bruket än idag här ute på landet. Följningarna bestod av; man sigelring smärta på andeläppar. Den som hade sig köpte en till sin brud. Det var en varmt tunn guldring som bestod av. Aftra lövades en guldring so någon antog att man under sigelaktens tiden köptes en till sin smärta smärta eller också en silversmycke. Månnen hade i några ringar för. Jo i församling so de som tunn guldring.

L. u. f. 52.

ACC. NR. M. 9815:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fäst det modet var med bland fjörräman.
Och underligt att de flesta kvinnorna bar tjocka
guldianingar i öronen men en singel mässingring
s.k. gäktan på fingret.

Något paroh, takklädsel eller bloss nällare var jag ej
hört om talas.

Vid bebyggelseplaneringen var det ytterst många placeringar
av gästerna, de närmaste anhängarna och älskade vännerna.
Gästerna var mycket välbedda som det heter
de skulle ha ena och tungan i det vändliga rummet
var och en kom på sin plats och inte gick det att
att någon annan gick förbi och satte sig så det
tog alltid lång tid innan måltiden kunde börjas.
Och senare hälften av 1800-talet brukades följande
mat serveras. Smör och bröd, brödet serverat och färdigt
i tjockhandskivornas rost korv och en del annat uppskuret
Sitt stekt stekfärdigt med kokt kött i en rad kokt fläsk
i rad och kokt rullkorv i rad på det stora fatet

ACC. NR. M. 9815:3.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Så en stor karott med bruna bönor och kuttad senap. Köttet och böna var huvudmålet efter ett serverades s. k. Svinskossoppa ju tjockare kraftigare den var desto finare. Så till sist serverades ringensbröda och vin. Någon färsk stek behöves ej här. Det var ej kommit i bruk förrän nu i detta skedet.

Trots skullen om man skrypa tällningen var vellen det var skam för det sig då ut som man ej blivit sittigt omätt. Men det gick till vid bröllopsdansen kan jag ej skriva om. Det var ej alla bröllop som hade spelmän. Ibland var det några av gästerna som kunde samtliga ett dragspel då dansades det efter den musikern. Jag var först om talas att ej bröllopet skulle vara mer än en dag ungdomarna lågo kvar över natten. Det troddes att man på godset som deligt i det kallas att ligga i dyg som säg. Att några av pojkar och

ACC. NR. M. 9815:4.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

flickorna sökte sig till varandra, emöggs intet som
någon skann.

Jag har ären hört ontalas att en spräkt träsko skulle
gå så det blev en flicka, och ären att sängen skulle
laddas s.k. brusång d. v. s. hög på mitten.

Bruken hade för alltid svart klänning. Den
vita brudklänningen var väl varit i bruk i ca 40 år.

Bruken var en framgjord korva av myrten.

För brukade små flickor glänta ett myrten-träd

i bruket att ha till hon blev gifta. Jämför och så gjärde

de myrten till krona. En gammal brudberelse var

den att om ett sådant myrten-träd såg ut att vilja

floras, myrten var små vita blommor, man skulle då

plöcka bort alla blomknopparna annars kunde

det nända att det blev begravnin istället för bröllop

och myrten fick då myrten libet istället för bruden.

Den som klädde bruden och ären gjorde brud-

brorsan var oftast sörmskan som sytt brudens

ACC. NR. M. 9815:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5
klänning. Var bruden ärbär, så hade hon både
krona och krans men om hon var med barn
då fick hon endast bära kransen. Att ha fått
ett barn innan äktenskapet var alltid varit en
skam. Kanske mera för än nu. Men skammen
är g. så att en flickan bli gift med barnets far.
Något brukades det sesas i reporten vid bröllosp. Det var
vårmen till brudparet som satte upp ett rad de här
kallade smajutrad en lövad stäng med blommor
och grönt. Vid bröllopet brukade man som man
skaffar i sig en massa rad och lägga ut i köksträde
så bruden kunde lätt komma åt det. När det lygtes
första gången skulle det bli ande brudparet sesa ut och man
när det lygtes andra gången brukades det i bruden som
fick angångsgille när det lygtes 3dje gången var
det gille i brudgummen men skulle det g. flera
sågt bröllop blev angångsgillet ersättning istället.

Anna Åberg